

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 14 juni 2002

in zaak C-248/01 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Landesgericht Feldkirch): Hermann Pfanner Getränke GmbH e.a., Getränkebetrieb GmbH e.a. ⁽¹⁾

(Artikel 92, lid 1, Reglement voor de procesvoering — Prejudiciële verwijzing — Bekendmaking van jaarrekening en jaarverslag — Bijhouden van handelsregister en vennootschapsregister — Onbevoegdheid van Hof)

(2002/C 233/18)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-248/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landesgericht Feldkirch (Oostenrijk) in de aldaar aanhangige gedingen ingeleid door Hermann Pfanner Getränke GmbH e.a. en Getränkebetrieb GmbH e.a. om een prejudiciële beslissing over de geldigheid en de uitlegging van de Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65, blz. 8), en de Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB L 222, blz. 11), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, M. Wathelet (rapporteur) en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 14 juni 2002 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is overduidelijk niet bevoegd om te antwoorden op de vragen die het Landesgericht Feldkirch bij beschikking van 22 juni 2001 heeft voorgelegd.

⁽¹⁾ PB C 289 van 13.10.2001.

Beroep, op 29 mei 2002 ingesteld door Europees Parlement tegen Chubb Insurance Company of Europe SA, Commercial General Norwich Union en Royal Sun Alliance Belgium

(Zaak C-199/02)

(2002/C 233/19)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 29 mei 2002 beroep tegen Chubb Insurance Company of Europe SA, Commercial General Norwich Union en Royal Sun Alliance Belgium ingesteld door Europees Parlement, vertegenwoordigd door D. Petersheim en O. Caisou-Rousseau als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Het Europees Parlement concludeert dat het den Hove behage:

1. verweersters te veroordelen het Europees Parlement een bedrag van 1 194 378,43 euro, te vermeerderen met de desbetreffende verwijlrenten, te betalen ter vergoeding van de schade die de storm van 26 december 1999 aan de Alucobond-platen heeft veroorzaakt;
2. Chubb te veroordelen het Europees Parlement een bedrag van 2 200,64 euro, te vermeerderen met de desbetreffende verwijlrenten, te betalen ter vergoeding van de kosten van het deskundigenonderzoek;
3. verweersters te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep is ingesteld op grond van een arbitragebeding. Volgens verzoeker beroepen de verzekeringsmaatschappen (verweersters) zich ten onrechte op een clausule van uitsluiting van „storm en hagel”-risico's in de aanvullende algemene voorwaarden van de verzekeringsovereenkomst.

Verzoek van het London Tribunal Centre van 27 juni 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd en Commissioners of Customs & Excise

(Zaak C-255/02)

(2002/C 233/20)

Het London Tribunal Centre heeft bij beschikking van 27 juni 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 juli 2002, in het geding tussen Halifax plc, Leeds Permanent

Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd en Commissioners of Customs & Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. (a) Moeten in de relevante omstandigheden transacties:
 - (i) die door elke deelnemer zijn aangegaan met de uitsluitende bedoeling een belastingvoordeel te verkrijgen en
 - (ii) die geen zelfstandig ondernemingsdoel beogen

voor BTW-doeleinden worden aangemerkt als leveringen die door of ten behoeve van de deelnemers zijn verricht in het kader van hun economische activiteiten?
 - (b) Welke factoren moeten in de relevante omstandigheden in aanmerking worden genomen om te bepalen, wie de ontvangers zijn van de leveringen van de zelfstandige opdrachtnemers?
2. Heeft het door het Hof ontwikkelde leerstuk van rechtsmisbruik tot gevolg dat appellanten geen recht hebben op teruggaaf of kwijtschelding van de voorbelasting die is verschuldigd naar aanleiding van de relevante transacties?

Hogere voorziening, op 12 juli 2002 ingesteld door Bactria Industriehygiene-Service GmbH tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 29 april 2002 in zaak T-339/00, Bactria Industriehygiene-Service GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-258/02 P)

(2002/C 233/21)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 juli 2002 hogere voorziening ingesteld door Bactria Industriehygiene-Service GmbH, gevestigd te Kirchheimbolanden (Duitsland), vertegenwoordigd door K. Van Maldegem en C. Mereu, advocaten, tegen de beschikking van het Gerecht

van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 29 april 2002 in zaak T-339/00 ⁽¹⁾, Bactria Industriehygiene-Service GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 29 april 2002 in zaak T-339/00 te vernietigen;
- vast te stellen dat rekwirante bevoegd is om op grond van artikel 230, vierde alinea, EG in rechte nietigverklaring van verordening nr. 1896/2000/EG ⁽²⁾ te vorderen;
- de zaak voor afdoening terug naar het Gerecht van eerste aanleg te verwijzen;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in alle kosten van beide procedures

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat de bestreden beschikking moet worden vernietigd omdat zij is gebaseerd op een al te restrictieve uitlegging van artikel 230 EG, die volgens rekwirante niet meer wordt gevolgd sedert het Gerecht van eerste aanleg in zijn recent arrest in de zaak T-177/01, Jégo-Quérel et Cie SA/Commissie, een nieuwe maatstaf voor de procesbevoegdheid heeft geformuleerd. Volgens rekwirante is haar beroep volgens deze laatste maatstaf zonder meer ontvankelijk omdat de omstreden verordening de bescherming van haar gegevens en haar eigendomsrecht zeker en actueel beperkt, en zij zich niet tot een andere rechterlijke instantie wenden om haar rechten te doen beschermen.

Verder betoogt rekwirante dat, ook al wordt de nieuwe maatstaf niet toegepast, de rechtsoverweging van het Gerecht dat de omstreden verordening rekwirante niet individueel raakt, innerlijk tegenstrijdig en onvoldoende gemotiveerd is, op een onjuiste uitlegging en toepassing van de relevante rechtsvoorschriften berust en zich niet verdraagt met de heersende rechtspraak inzake het individueel geraakt worden.

⁽¹⁾ PB C 4 van 6.1.2001, blz. 9.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1896/2000 van de Commissie van 7 september 2000 inzake de eerste fase van het in artikel 16, lid 2, van richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende biociden bedoelde programma (Voor de EER relevante tekst) (PB L 228 van 8.9.2000, blz. 6).